

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illvstrivm Virorum Poemata

Cesarini, Virginio

Antverpiae, 1662

Ad Ferdinandvm Fvrstenbergivm, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7990

Quid si me, contra sequitur Lepus, esse elephantem
 Fortè aliquis contendat, inertem ad feruida regis
 Imperia, & medijs cessantem in puluere belli,
 Et vocet in Scyri latitantem litore Achillem,
 Exigat & meritas ignauo à sanguine pœnas?
 Donec me leporem doceam, vireſq; pusillas
 Eſſe mihi, donec nudas ostendere eburnis
 Contingat telis, longaq; proboscide fauces,
 Et liceat me ipsum esse mihi, quam multa neceſſe eſt
 Aſpera perpetiar! quanto diſtingar ab æſtu
 Curarum, noctes ſubeundo indigna dieſq;!
 Egregiam quamuis, res dura eſt, dicere cauſam.

A D

FERDINANDVM
 FVRSTENBERGIVM,

De Muſarum diſſidio cogitantem.

Svmme Deum, ſeui domitor Pythonis, Apollo,
 Fatidica quem Delos ſuum,
 Quem Cyrrhaea vocant, Patareaq; culmina regem
 Certâ timendum cuspide;
 Quemq; nouem celebrant, Parnaſſia turba, Sorores,
 Triplex & ambit Gratia.

Ad

*Ad curas hominum precibus si flecteris ullis,
 Vatem tuorum fontium,
 Aoniæq; decus telluris, ab usque remoto
 Rheni petitum litore,
 Ut Latium, utq; ipsos linguaq; togaq; Quirites
 Docto admoneret carmine,
 Ne patiare tuis, Musarum ac dulcibus vlnis
 Diuina mitis ingeni,
 Et studiorum aliò spectanda auertere dona.
 Sit proprius in castris tuis
 Miles, seq; tuis æternùm exerceat armis,
 Omnemq; lucem nomini
 Inde suo, laudemq; petat, famamq;, decusq;,
 Quamuis auitus inclytæ
 Non alium magis ornet honos, & gloria gentis,
 Nec plura quisquam imaginum
 Lumina Saxonicos numeret decorantia fastos.
 Ne desiderare inglorium,
 Neu cessare velis iuuenem, quin diuite venâ,
 Tuo & benigno numine
 Utatur, seu facta graui regumq; ducumq;
 Narrare tendat carmine,
 Threiciaq; auidos testudine fallere morsus
 Obluionis inuide:*

*Seu leue quid gracili modulari malit auenâ,
Seu dulciore barbito*

*Iam nunc vernantis florem oblectare iuuenta,
Seu ierora differens.*

*Quin agè cunctanti (quod iam meditatur, & imò
Dudum volutat pectore)*

*Egregij vt laudes FABII præclaraq; facta
Ventura doceat secula,*

*Adde animos, sacraq; feri præcordia flammâ:
Dicat serene in arduis*

*Rebus mentis opes, curisq; ingentibus æquum
Stabilis vigorem consili,*

*Quo Latium, quo res Itale, quo nititur orbis;
Quo gaudet INNOCENTIVS.*

*Dicat inexhaustum ingenium, moresq; benignos,
Nec purpuræ quicquam suæ*

*Debentem, & propriâ virtutem à luce coruscantem.
Dicat profana imperuium*

*Pectus auaritiæ, nullisq; obnoxia corda
Cupiditatum fluctibus,*

*Atque animi intrepidas inter sublimia vires:
Nec litterarum & artium,*

*Nec culta sileat rarissima munera linguæ;
Sive expedita vinculis,*

Q

Natâq;

Nataq̄ ad humanos placeat facundia cœtus;
 Seu debita Superũm auribus
 Verba Medusæ manantia fontibus undæ.

An clariorem carminum
 Vsq̄am alibi segetem possit laudumq̄ parare,
 Elatiore aut spiritu

Impulsas animare fides, famæq̄ perenni
 Servire gloriosius?

Annuæ Phæbe, sacriq̄ animis illabere vatis.

Sic semper æthera incolas,
 Sic tibi nulla genas fœdet lanugo, nec umquam
 Desit capillis laurea.

Dumq̄ canis trifido cæsos Titanas ab igne,
 Patris triumpho turgidus,

Cunq̄ta tibi Superũm plaudant conuiuia, teq̄
 Diu stupentes audiant,

Frustrà iactatos referentem in sidera montes:
 Nec hauriant libentiùs,

Quæ sibi nectareo Phrygius rorantia succo
 Fundit minister pocula.

De

DE
INSVLÆ IVPANÆ
amœnitate.

F *Elicts hospes Insule, vides giebās
Virides, amœnas, mitibus hilares pomis,
Vbi relinquens Indiam suam Bacchus
Chiumq̄ nobilem vuidamq̄ Methynnū
Madidus iocosos feriatur Octobres,
Nullaq̄ vite letius calet, nulla
His gratiora pampinis gerit ferta,
Præq̄ his adulto collibus mero vestras
Desiderare, Cœlites, negat mensas.*

I Iupana insula est oræ Illyricæ, ditionis Ragusinae, quam Tauridem appellat Hirtius de bello Alexandrino.

DE
ALEXANDRO VII.
PONT. OPT. MAX.

Ode.

Q *Vicumq̄ diri, post tot atra funera,
Abominatus Martis impotentiam,
Irata adisti precibus vniquam numina,*

22

Dia